

İçerik

- a) .h dosyaları
- b) extern ve static anahtar kelimesinin anlamı
- c) derleme vs bağlama
- d) bir prosesin hafızada nasıl organize edildiği (yığın, yığıt, vb.)
- e) makefiles
- •http://web.eecs.utk.edu/~huangj/cs302/notes/Some%20fundamentals.htm
- •http://web.eecs.utk.edu/~jplank/plank/classes/cs360/360/notes/CStuff-1/lecture.html
- https://www.bilgigunlugum.net/prog/cprog/c degisken
- Cstuff-1 klasör örnekleri

Program nedir?

- □ Elbette işletim sistemlerinde bir program çalışırken hepimiz buna <proses> dendiğini biliyoruz.
- □ Programın kendisi birçok biçimde olabilir, yani makine kodu, assembly kodu, C kodu, C++ veya Fortran, Java, ...
- □İşlemciler YALNIZCA **makine kodunu** yürütür. Makine kodu, işlem kodları (Opcode) ve işlenenlerden (Operands) oluşan ikili makine sözcükleriyle yazılır.
- □işlem kodları, örneğin bir aritmetik toplama gibi farklı talimatları temsil eder. İşlenenler komut tarafından çalıştırılır. Bir makine kodu şöyle görünebilir:

10001000110101010101010110110111

□Çoğu aklı başında insan bu formatta kod yazmak istemez. Bu yüzden assembly dili gelişti;

ADD AX, BX

Assembly

- Assembly dilindeki anımsatıcılar, **işlemci bağımlı** olan makine kodlarıyla birebir ilişkilidir. Fakat hala dönüşüm için «**assembler**» gerekli!
- □Intel x86'dan Motorola 68k'ye geçerseniz, yeni bir program yazılmalıdır.
- □İşte Motorola 68k üzerinde çalışan gerçek bir assembly programı:
- □ Bu arada, C programınızın Assembly takmaya nasıl benzediğini görmek istiyorsanız, "cc –S xxx.c" veya "gcc –S xxx.c" kullanmayı deneyin. Bu komutlar, C kodunuzun derleme sürümünü içeren .s dosyaları üretir.

\$1000	
EQU	5
DC.B	0
DC.B	0
DC.B	2,7,1,6,3
ORG	\$1500
LEA	ARRAY, A2
MOVE.B	#N,D1
CLR	D6
CLR	D7
JSR	SORT
STOP	#\$2700
	EQU DC.B DC.B DC.B ORG LEA MOVE.B CLR CLR CLR JSR

Assembly

- ☐ Yukarıdaki programda, **adresler**, bellek bankalarınızdaki ayrı baytlara karşılık gelen fiziksel adreslerdir.
- ☐ Bu adresleri sabit kodladıysanız, işlemcinizde her seferinde yalnızca bir program çalıştırsanız iyi olur!
- Assembly dilinde programlama yapmak sıkıcı olabilir! Sistem çağrıları yapmıyorsanız, konsolunuza bir <u>karakter koymak için 30 satır kod</u> gerekebilir.
- □ Kendi kod parçanızı her yeniden kullanmak istediğinizde uğraşmanız gerekli. Bütün yapıları siz kuruyorsunuz, Başkalarının kodunu kullandığınızı hayal edin.
- □Bu gibi problemleri aşmak için C/C++ gibi diller geliştirildi.

C dili

- □ Kaynak kodunuz bir **derleyici** ile çalıştırılır ve C programınızı ikili makine koduna çevirir ve genellikle 'nesne-object' olarak adlandırılan bir modül oluşturur.
- Derleyicinin ortaya çıkardığı her **object** dosyasının içinde, temelde **platforma bağlı** bir biçimde bir makine kodu modülü elde edersiniz.
- Ancak, önemli nokta; orada **kodlanmış fiziksel adres yok**. Bu işlem, modülü ana bellekte **yeniden yerleştirilebilir hale** getirir.
- ☐ Bu durumda xxx.o adlı object dosyası diske yazılır.

C dili

- daha sonra, dış referanslar (external ref.), fonksiyon çağrıları veya değişkenler için nesne dosyanıza bakmak üzere ayrı bir **bağlayıcı-linker** program çağrılır.
- □Örneğin, "printf("Merhaba Dünya\n");" fonk. çağırdınız. Derleyiciniz, sistem kitaplığında sağlandığı için bu çağrının nasıl çalıştığını bilmiyordur.
- □ Sistem kitaplığından bir printf makine kodu modülünü bulup xxx.o ile bir araya getirmek bağlayıcınızın işidir.
- □ Bağlama oturumunuzun sonucu, diskte yürütülebilir-executable bir dosyadır.

C dili

- □komut satırına a.out yazdıktan sonra, işletim sistemindeki **yükleyici-loader** a.out'u diskten okur ve ana belleğe yazar.
- ☐ Bu sırada a.out'taki her satırın fiziksel adresi belirlenir.
- Ardından, işletim sistemi programınızın giriş noktasını (xxx.c'deki main fonksiyon) bulur ve oradan çalıştırmaya başlar.

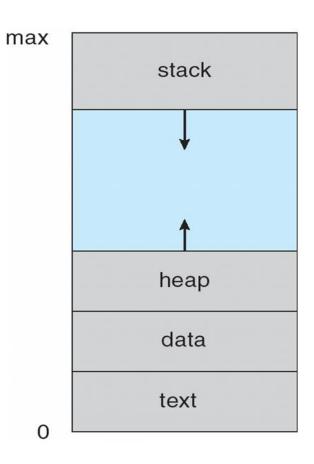
Neden .h dosyasına ihtiyacımız var?

- □ İşletim sistemindeki kütüphaneleri-library ve bazen de başkaları tarafından sağlanan kütüphaneleri kullanarak ciddi bir uygulama geliştirmek için birçok kişi gerekir.
- ☐ Modüler geliştirme bir **normdur.**
- Derleyicilerin tip kontrolleri yapması ve kütüphaneye ve diğer kişilerin fonksiyonlarına yaptığınız çağrıların doğru olduğundan emin olması gerekir.
- □Çağırdığınız fonksiyon gövdesinin C kaynağına erişiminiz olsun ya da olmasın, kodunuza bir fonksiyon gövdesi yapıştırmak kötü bir fikirdir (neden?).
- □Genellikle **veri türlerini, fonksiyon bildirimlerini ve makroları** içeren .h dosyalarının kullanılması bu sorunu çözer.

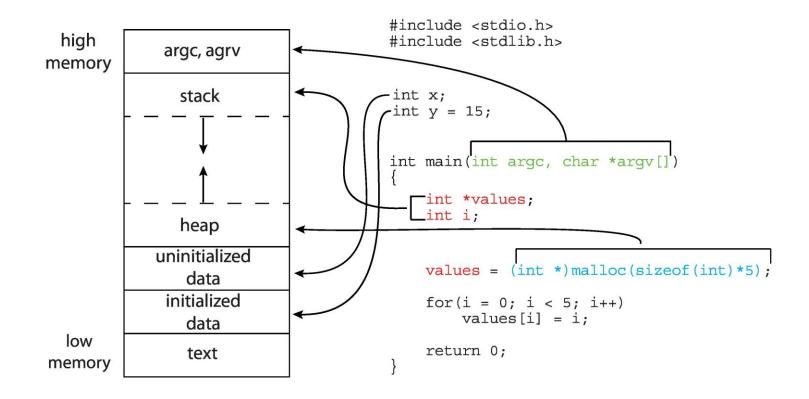
Prosesin hafızadaki yerleşimi

Bölümleri;

- program kodu (text section),
- Mevcut aktiviteler, program sayacı ve diğer kaydedicileri içeren mevcut faaliyetler.
- Yığın (stack) geçici veriyi içerir.
 - Fonksiyon parametreleri, geri dönüş değerleri, yerel değişkenler
- Veri bölümü (data section) global değişkenleri içerir.
- Bellek kümesi-Yığın (heap) çalışma zamanında dinamik olarak tahsis edilmiş belleği içerir.

Memory Layout of a C Program

Fonksiyonlar ve Yığın-Stack bölümü

- 1. OS, ana programdaki geçerli adresi yığına gönderir. (Geri dönülecek adres)
- 2. CPU kayıtları da dahil olmak üzere ana programı çalıştırırken kurtarmak için gerekli tüm verileri yığına gönderir.
- 3. bu fonksiyon çağrısındaki tüm bağımsız değişkenleri birer birer yığına gönderir.
- 4. o fonksiyonun text (kod) bölümünün baş adresini bulur ve yürütmeye başlar
- 5. fonksiyon içinde, yerel değişkenler için yığında daha fazla bellek alanı ayrılır
- 6. malloc() çağrıları varsa, yığın(heap) alanından bellek ayrılır

Fonksiyonlar ve Yığın-Stack bölümü

- 7. fonksiyonda hesaplamayı bitirin
- 8. dinamik bellek ayırmaları varsa, belki de yer ayırmanız gerekir?
- 9. tüm yerel değişkenleri yığından çıkarın
- 10. tüm fonksiyon bağımsız değişkenlerini yığından çıkarın
- 11. orijinal çalışma durumunu yığından çekin
- 12. yığından yeni alınan adresten tekrar yürütmeye başlayın

Kapsam ve Görünürlük

- □ Dosya kapsamı-File scope;
- □ Dosya kapsamına sahip tanımlayıcı adları genellikle "**genel-global**" veya "**harici-external**" olarak adlandırılır.
- ☐ Herhangi bir blok veya parametre listesinin dışında görünür ve bildiriminden sonra herhangi bir yerden erişilebilir.
- ☐ Fonksiyon Kapsamı-Function scope;
- □ Bir fonksiyon içerisinde tanımlıdır ve Etiket adları, bir fonksiyon içinde benzersiz olmalıdır.

Kapsam ve Görünürlük

- □ Blok kapsamı-Block scope;
- ☐ Yalnızca bildirimi veya tanımı noktasından bildirimi veya tanımı içeren bloğun sonuna kadar görünür.
- ☐ Kapsamı, o blokla ve o blokta iç içe geçmiş herhangi bir blokla sınırlıdır ve ilişkili bloğu kapatan kaşlı ayraçta biter. Bu tür tanımlayıcılara bazen "yerel değişkenler" denir.
- Fonksiyon Prototipi-Function-prototype scope;
- ☐ Bir fonksiyon prototipindeki parametre bildirimleri listesinde görünür.

□static ile bildirilen bir değişken. Statik değişkeni açıkça sabit bir ifadeyle başlatabilirsiniz. Başlatıcıyı atlarsanız, değişken varsayılan olarak 0 olarak başlatılır.

```
static int k = 16;
static int k;
```

- □static belirleyicisini lokal değişkenlerle kullanabiliriz.
- □Normal olarak, içinde lokal değişken tanımlanan bir fonksiyonu her çağırdığımızda, lokal değişken değeri yenilenir.
- □Ancak, bu lokal değişkeni **static** olarak tanımlarsak, fonksiyonu her çağırmamızda, lokal değişken bir önceki fonksiyon çağrısındaki en son değerini korur.
- □Sonuç olarak, **static** lokal bir değişkene sadece fonksiyonun ilk çağrılışında bir defaya mahsus olmak üzere değer verebiliriz.

```
#include <stdio.h>
void fonk(void);
void fonk sta(void);
int main(void)
fonk();
fonk_sta();
printf("\n");
fonk();
fonk_sta();
return 0;
```

```
void fonk(void) {
int id = 1;
printf("fonk() id değişken değeri: %d\n", id);
id = id + 21;
printf("fonk() id değişken değeri: %d\n", id);
void fonk_sta(void) {
static int id = 1;
// Sadece fonksiyonun ilk çağrısında çalışır.
printf("fonk sta() id değişken değeri: %d\n", id);
id = id + 21;
printf("fonk_sta() id değişken değeri: %d\n", id);
```

```
fonk() id değişken değeri: 1
fonk() id değişken değeri: 22
fonk_sta() id değişken değeri: 1
fonk_sta() id değişken değeri: 22
fonk() id değişken değeri: 1
fonk() id değişken değeri: 22
fonk_sta() id değişken değeri: 22
fonk_sta() id değişken değeri: 43
```

- □ static belirleyicisini global değişkenlerle de kullanabiliriz.
- □static global bir değişken tanımladığımızda, bu değişkeni sadece içinde tanımlandığı dosyada bulunan fonksiyonlar kullanabilir.
- □ Bunun yanında, aynı programa ait farklı dosyalarda bulunan ve aynı isme sahip biri normal diğeri de **static** olan iki global değişken tanımlayabiliriz.

```
// deneme1.c
#include <stdio.h>
void fonk1(void);
void fonk2(void);
static int gid = 21; // Static global int değişken bildirimi
int main(void) {
fonk1();
fonk2();
return 0; }
void fonk1(void)
{ printf("deneme1.c gid değişken değeri: %d\n", gid); }
```

```
// deneme2.c
#include <stdio.h>
int gid = 35; // global int değişken bildirimi
void fonk2(void)
{printf("deneme2.c gid değişken değeri: %d", gid);}
```

deneme1.c gid değişken değeri: 21 deneme2.c gid değişken değeri: 35

Extern

Bir değişkeninin başında **extern** ifadesini kullanmak, o değişkenin projede yer alan kod dosyalarının birinde tanımlandığını ve o değişkene **extern** ifadesini kullandığımız dosya içinden erişim sağlamak istediğimizi gösterir.

```
// deneme1.c
#include <stdio.h>
void fonk(void);
int gid = 287; // global int değişken tanımlaması
int main(void) {
printf("deneme1.c gid değişken değeri: %d\n", gid);
fonk(); // deneme2.c dosyasındaki fonk() fonksiyonuna çağrı
return 0;
}
// deneme2.c
extern int gid; // global int değişken bildirimi
void fonk(void)
{ printf("deneme2.c gid değişken değeri: %d", gid); }
```

deneme1.c gid değişken değeri: 287 deneme2.c gid değişken değeri: 287

Lifetime

- "Yaşam süresi", bir değişkenin veya fonksiyonun var olduğu bir programın yürütülmesi sırasındaki periyottur.
- ☐ Tanımlayıcının depolanma süresi, statik süre (global yaşam süresi) veya otomatik süre (yerel yaşam süresi) olarak yaşam süresini belirler.
- □ Statik depolama sınıfı belirticisi olmadan bildirilen bir tanımlayıcı, bir fonksiyon veya blok içinde bildirilmişse, otomatik depolama süresine sahiptir.
- □Global yaşam süresi: Tüm fonksiyonların global ömrü vardır. Bu nedenle, program yürütme sırasında her zaman var olurlar.
- ☐ Yerel yaşam süresi: Yerel bir değişkenin bir başlatıcısı varsa, değişken her oluşturulduğunda başlatılır (statik olarak bildirilmedikçe).

Make

Header files

- □C++'da olduğu gibi, standart başlık dosyalarını #include ile ekleriz.
- □ Küçüktür/büyüktür işaretlerine dosya adını ve .h uzantısını ekleriz.

```
#include <iostream>
using namespace std;
```

□C' de ise;

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

☐float -- 4 bytes

□double -- 8 bytes

- □C'de değişkenlerin sahip olabileceği üç tür tür vardır –
 □skalerler, toplamlar/eklemeli ve işaretçiler (scalars, aggregates, and pointers)
 □Skaler tipler;
 □char -- 1 byte
 □short -- 2 bytes
 □int -- 4 bytes
 □long -- 4 or 8 bytes, depending on the system and compiler
 - □(pointer -- 4 or 8 bytes, depending on the system and compiler)

- □C'de bir türün boyutunu doğrulamak veya kullanmak istiyorsanız, sizeof() makrosunu kullanırsınız.
- □Örneğin, sizeof(long), sisteminizde bir long'un ne kadar büyük olduğuna bağlı olarak 4 veya 8 değerini döndürür.

```
#include <stdio.h>
#include <stdib.h>
int i;
int main(int argc, char **argv) {
  int j; /* Copy argc to j to i and print i */
  j = argc;
  i = j;
  printf("Argc: %d\n", i); /* Print the size of a long. */
  j = sizeof(long);
  printf("Sizeof(long): %d\n", j); /* Print the size of a pointer. */
  j = sizeof(int *);
  printf("Sizeof(int *): %d\n", j); return 0; }
```

```
UNIX> bin/p1
Argc: 1
Sizeof(long): 8
Sizeof(int *): 8
UNIX> bin/p1 using many arguments
Argc: 4
Sizeof(long): 8
Sizeof(int *): 8
UNIX>
```

- □Bazı makineler, işaretçileri ve uzunlukları dört bayt olmaya zorlayan 32 bit modunda derlemenize izin verir;
- □sudo apt-get install multi-lib 32-bit derleme için gerekli yoksa hata mesajı:

```
abdullah@abdullah-VirtualBox:~/sist_prog/cs360-lecture-notes/CStuff-1$ gcc -m32
-o bin/p1-32 src/p1.c
In file included from src/p1.c:5:0:
/usr/include/stdio.h:27:10: fatal error: bits/libc-header-start.h: Böyle bir dos
ya ya da dizin yok
#include <bits/libc-header-start.h>
```

UNIX> gcc -m32 -o bin/p1-32 src/p1.c

UNIX> bin/p1-32

Argc: 1

Sizeof(long): 4 Sizeof(int *): 4

UNIX>

- □Aggregate (Küme-Eklemeli tipler);
- □ Diziler ve struct'lar, C'deki küme türleridir.
- □ Skaler'lerden daha karmaşıktırlar. Bir diziyi statik olarak global veya yerel bir değişken olarak bildirebilirsiniz.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
char s1[15];
int main(int argc, char **argv) {
  char s2[4];
...
```

- ☐ Bir dizi statik olarak tanımlanmışsa, onu başka bir diziye atayamazsınız.
- □``s2 = "Jim" ifadesi C'de geçersiz çünkü s2 statik olarak bildirildi. Bu programı derlemeye çalışırsanız, gcc size bir hata verecektir:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

char s1[15];

int main(int argc, char **argv)
{
   char s2[4];

   s2 = "Jim";  // Derleme hatası.
   return 0;
}
```

```
UNIX> gcc -o bin/p2 src/p2.c src/p2.c:16:6: error: array type 'char [4]' is not assignable s2 = "Jim"; // This line will not compile.

-- ^
1 error generated.
UNIX>
```

Pointer

- □İşaretçi-Pointer aslında bir sayıdır, bellekteki bir adresi temsil eden bir tam sayıdır.
- □Bir yandan, *birçok programlama dilinde* işaretçi kavramı yoktur.
- □Ancak C'nin en büyük avantajlarından biri, yani esneklik, işaretçi kullanımından gelir.
- □Öte yandan dizi, çoğu programlama dilinin sahip olduğu bir kavramdır.
- □C'de de aynı şeye sahibiz.

```
int myarray [30];
```

myarray değişkeni gerçekten (int *) türünde bir işaretçidir. C'de dizi öğelerine işaretçiler kullanılarak erişilir:

```
myarray[5] aslında * (myarray + 5) olarak çevrilebilir
```

Pointer

□İşaretçiyi de işaret edebiliriz;

```
int myarray[30];
main()
{
    int * myptr;
    int ** mydblptr;
    myptr = myarray;
    mydblptr = &myarray;
}
```

Bss segmentinde de tahsis edilmiş 30 tamsayı vardır. Bss'deki bu 120 bayt, 30 tamsayınızı gerçekten koyduğunuz yerdir ve myarray, bu 120 baytın baş adresine eşittir.

Pointer

□İşaretçiyi de işaret edebiliriz;

```
int myarray[30];
main()
{
    int * myptr;
    int ** mydblptr;
    myptr = myarray;
    mydblptr = &myarray;
}
```

□Bss segmentinde de tahsis edilmiş 30 tamsayı vardır. Bss'deki bu 120 bayt, 30 tamsayınızı gerçekten koyduğunuz yerdir ve myarray, bu 120 baytın en baştaki adresine eşittir.

Örnek

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* This sets all lower-case letters in a to upper case. */
void change_case(char a[20])
 int i;
 for (i = 0; a[i] != '\0'; i++) {
   if (a[i] >= 'a' && a[i] <= 'z') a[i] += ('A' - 'a');
/* This initializes a 19-character string of lower-case letters, and then calls change_case(). */
int main()
 int i;
 char s[20];
 /* Set s to "abcdefghijklmnopqrs". */
 for (i = 0; i < 19; i++) s[i] = 'a' + i;
 s[19] = '\0';
 /* Print, call change case() and print again. */
 printf("First, S is %s.\n", s);
 change case(s);
 printf("Now, S is %s.\n", s);
 return 0:
```

- ☐ <u>Dizileri parametre olarak ilettiğinizde, diziler</u> <u>değil işaretçiler iletilir.</u>
- A dizisi 20 karakterlik bir dizi olarak bildirseniz de, yordama iletilen işaretçinin yalnızca işaretçi olduğunu fark edeceksiniz.
- Bu nedenle change_case() bir kopya üzerinde değil dizi üzerinde çalışır:

UNIX> bin/p2a First, S is abcdefghijklmnopqrs.

Now, S is ABCDEFGHIJKLMNOPQRS.

UNIX>

Soru

□ Harici bir c dosyasından okunan bitiş karakter değerine kadar harfleri yazan bir kod yazın. Harfleri bastırmak için bir fonksiyon yazınız. Fonksiyon parametre almıyor void. Fonksiyon char değerleri 1 arttırarak ekrana basıyor. (Extern ve static degişkenler kullanarak)